

24. rujna 1905. - konstituirano Prvo hrvatsko-slavonsko dioničko društvo za industriju šećera u Osijeku. Gradnja tvornice je započela odmah poslije konstituiranja na lokaciji periferije Donjeg grada, na velikom kompleksu zemljišta dobivenom besplatno od gradske uprave.

17. rujna 1906. – započela prva kampanja koja je trajala 79 dana. Početni kapacitet tvornice iznosio je 700 t repe na dan. Stručno osoblje u tvornici kao i osoblje angažirano na unaprjeđenju uzgoja šećerne repe je bilo iz Češke.

Poslovni rezultati postignuti u tim prvim godinama djelovali su čak na to da su se dioničari osječke šećerane za vrijeme Austro - Ugarske monarhije angažirali prilikom osnivanja novih šećerana u Mađarskoj i Vojvodini. Prvi svjetski rat utjecao je na stagnaciju mnogih gospodarskih djelatnosti, a samim time i na poslovanje osječke šećerane. Nakon završetka rata, osječka šećerana ulazi u novo razdoblje razvoja.

Prva rekonstrukcija osječke šećerane provedena je **1925.** godine. Povećan je prvobitno instalirani kapacitet na ukupno 1000 t repe dnevno. Pred kampanju

1930

. godine osječka šećerana je ponovno rekonstruirana te se povećao kapacitet dnevne prerade repe na 1500 t.

Izbijanjem Drugog svjetskog rata dolazi do stagnacije u proizvodnji sirovine kao i u njezinoj preradi. Nastale su štete na postrojenjima i tvorničkim objektima uslijed rata, naročito od bombardiranja iz zraka dana 14.6.1944.

Nakon Drugog svjetskog rata osječka šećerana je kao i ostali industrijski objekti nacionalizirana i nastavila je rad pod nazivom Tvornica šećera, Osijek.

Generalna rekonstrukcija Tvornice šećera Osijek se počela realizirati **1953.** godine kada se uklanja potpuno dotrajalo postrojenje kotlovnice, centrifuge, sušara rezanaca, a istovremeno se grade i postavljaju novi objekti obuhvaćeni rekonstrukcijom:

- nova energana sa dva kotla (64 t/h pare),
- elektroenergetski sustav jačine 5 MW,
- nova sušara rezanaca,
- novo skladište suhih rezanaca,
- nove centrifuge za kristal i zadnji produkt,
- rekonstruirana je difuzna baterija,
- postavljene su mosne dizalice za istovar šećerne repe i ugljena te
- proširen je kapacitet postojećeg skladišta šećera za daljnjih 4500 tona

Tom rekonstrukcijom prosječna prerada šećerne repe približila se količini od 2500 tona/dan.

1901. godine, kada je u ovom dijelu započela prva velika investicija, kako u šećernu repu, tako i u industriju, koja je rezultirala izgradnjom tvornice šećera u ovom dijelu Europe.

